

Dosarul nr. 3ra-17/24
2-20112845-01-3ra-04012024

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: V. Negru, I. Dutca, E. Palanaciuc)

ÎNCHEIERE

05 iunie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Afanasiev Eduard, în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Afanasiev Eduard împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 10 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a casat hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, și s-a respins recursul declarat de către Afanasiev Eduard împotriva încheierii din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2020, Afanasiev Eduard, a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ, completată ulterior, împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale prin care a solicitat constatarea ilegalității și anularea deciziei nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, constatarea ilegalității și anularea deciziei nr. A1529/20 din 07 august 2020, constatarea ilegalității și anularea deciziei nr. A-2809/18; 2845/18 din 15 ianuarie 2019, constatarea ilegalității și anularea deciziei nr. 484 din 24 ianuarie 2019, obligarea stabilirii și achitării pensiei pentru vechime în muncă conform art. 13 lit. d) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 și certificatului nr.12256 din 30 iulie 2018, începând cu 13 iunie 2018, obligarea recalculării stagiului de cotizare în baza certificatului din 30 iulie 2018, obligarea calculării și achitării suportului financiar de stat și alocației și restituirea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat reclamantul că, la data de 03 decembrie 2018, Casa Teritorială de Asigurări Sociale, i-a eliberat carnetul de pensionar nr. 195204, datat cu 13 iunie 2018, emis în temeiul deciziei CTAS s. Rîșcani mun. Chișinău nr.

92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, fiindu-i calculată pensia minimală de vârstă în suma de 1 025 de lei.

A menționat că, la 14 iulie 2020, a expediat în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale o cerere, prin care a solicitat să fie declarată neîntemeiată și ilegală decizia CTAS nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, cu obligarea CTAS să-i calculeze pensia cu aplicarea Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, să-i fie adăugată lunar la pensie suma în mărime de 135 lei, conform art. 16 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 1544, eliminarea erorilor aritmetice admise la calcularea stagiului total de asigurare, recalcularea stagiului de asigurare în MAI (+2 ani și 5 zile) și în firma „Calotex Plus” SRL (+5 luni), cu expedierea calculului detaliat al pensiei.

Ulterior, la 12 august 2020, i-a fost adusă la cunoștință, decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale cu nr. A-1529/20 din 07 august 2020, prin care i-a fost respinsă cererea.

Astfel, nu este de acord cu decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-1529/20 din 07 august 2020, or, de către autoritatea pârâtă nu au fost aplicate prevederile Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne. Iar, calcularea stagiului de cotizare a fost efectuată cu încălcări ale legislației în vigoare și ca urmare a acestui fapt, cuantumul pensiei acumulate a fost redus nejustificat, cu atât mai mult consideră că, a fost aplicat eronat coeficientul individual.

În continuare prin răspunsul nr. A-1529/20 din 07 august 2020 al Casei Naționale de Asigurări Sociale, de fapt, a recunoscut incorect atitudinea calculării stagiului de asigurare totală - de 33,5 ani. Iar, în decizia CTAS sect. Rîșcani Chișinău nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, este indicat stagiul de asigurare totală - de 33,5 ani. Or, prin răspunsul său CNAS, în urma verificării actelor dosarului de pensie a constatat că, cu începere de la 13 iunie 2018, i s-a stabilit pensia de vârstă, luând în calcul stagiul de asigurare egal cu 34,1 ani, efectuând astfel o eroare aritmetică, precum expres invocă reclamantul, deci a recunoscut stagiul de 34,06 ani.

A menționat că, CNAS a indicat că, în stagiul de asigurare nu sunt incluse lunile ianuarie, februarie și aprilie 2009, dat fiind că agentul economic „Calotex Plus” pentru aceste luni nu a plătit cotizațiile de asigurare. Iar lunile ianuarie și februarie 2018 au fost incluse atât în stagiul de asigurare, cât și la calcularea venitului asigurat mediu lunar valorizat.

A indicat în acest sens că, în dosarul său de pensie, CNAS nu a inclus lunile ianuarie, februarie și aprilie 2009 în stagiul de cotizare, menționând că SRL „Calotex Plus” a achitat în 2009 toate impozitele, or, în caz contrar, raportul pentru perioada următoare nu ar fi fost acceptat, activitatea în continuare fiind imposibilă.

A menționat că, în data de 17 august 2020, contabilul „Calotex Plus” a efectuat, la cererea sa, compararea cu datele CNAS a rapoartelor SRL „Calotex Plus” din 2009, ceea ce denotă că toate taxele au fost plătite. În consecință, la 04 septembrie 2020, CNAS a făcut modificări în contul său personal privind lunile ianuarie, februarie și aprilie 2009.

A specificat reclamantul că, lunile ianuarie, februarie și aprilie 2009 urmau a fi incluse în stagiul de cotizare, ceea ce nu a fost executat de către funcționarii CNAS, ignorând solicitările sale exprese.

Totodată a susținut că, lunile ianuarie și februarie 2018, nu au fost incluse în decizia CTAS nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018 și ca urmare, la calcularea pensiei nu au fost luate în considerare, neluând în considerare faptul că pentru aceste luni taxele au fost plătite. Or, art. 7 alin. (1) al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, indică că, dovada stagiului de cotizare se face pe baza datelor din contul personal gestionat în conformitate cu Legea privind sistemul public al asigurărilor sociale. Procedând astfel, susține că, CNAS i-a mai redus în mod ilegal stagiul de cotizare cu 5 luni.

Astfel, CNAS/CTAS au calculat doar 14 ani 01 luni 19 zile de stagiul în toată perioada de serviciu în poliție, în stagiul de cotizare, nefiind inclusă perioada de 02 ani și 05 zile (și anume, 01 lună și 08 zile) pentru participarea la acțiunile militare, inclusiv 1 an, 10 luni și 27 de zile – (pentru serviciu în penitenciar).

A invocat că, conform calculelor sale, stagiul de cotizare constituie 16 ani 01 luni și 24 de zile. Iar, în certificatul nr. 12256 din 30 iulie 2018, eliberat de Inspectoratul Principal de Poliție al mun. Chișinău, luându-se în considerare specificul serviciului militar și în cadrul poliției, a fost indicată concret durata stagiului asigurat, acesta fiind de 18 ani 01 luni și 19 zile. Deci, Casa Națională de Asigurări Sociale a ignorat Hotărârea nr. 78/1994 din 21 februarie 1994 „Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea și plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar”.

În susținerea temeiniciei pretențiilor sale, a mai invocat reclamantul dispozițiile art. 5 alin. (1) și alin. (2) lit. a¹) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, care indică că, în sistemul public, stagiul de cotizare însumează toate perioadele contributive. Perioadele necontributive ale asiguratului asimilate stagiului de cotizare sunt: a¹) perioada de îndeplinire a serviciului militar prin contract sau a altui serviciu asimilat acestuia, dacă nu este posibilă stabilirea pensiei în condițiile Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993.

Așadar, enumerând încălcările sus-citate, a conchis că, la pensionarea sa, micșorarea stagiului său de muncă a constituit 2 ani și 05 zile, ceea ce este ilegal, urmând a fi luată în considerare această perioadă la calcularea pensiei de vârstă. Or, stagiul de asigurare în total constituie 36,6 ani.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 13 lit. d) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care prevede: d) militarii care au satisfăcut serviciul prin contract, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, eliberați din serviciu din alte motive decât cele expuse la lit. b) și c) din prezentul articol, care au o vechime totală în muncă de cel puțin 25 de ani, din care cel puțin 12 ani și 6

luni în serviciul militar sau în serviciul în organele afacerilor interne, la atingerea vârstei de pensionare stabilite de Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

A accentuat că, efectuarea serviciului în organele afacerilor interne mult peste 12 ani și 6 luni, fiind de 16,27 ani (din 28.02.1980 până la 17.04.1994, inclusiv stagiul special de 02 ani și 05 zile). Iar la concediere (18.04.1994), avea funcția de șef al secției de poliție, având gradul de maior de poliție, având o vechime totală de 36,6 ani.

A comunicat că, prin răspunsul nr. A-1529/20 din 07 august 2020, CNAS a motivat refuzul în admiterea pretențiilor, făcând referire la prevederile art. 13 lit. a) al Legii nr. 1544, care, în opinia reclamantului, nu se referă la obiectul litigiului în cauză, omițând expunerea la prevederile art. 13 lit. d) aceleași legi. Or, prin răspunsul său CNAS s-a referit la prevederile Legii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, referitoare la etapele în care vor fi examinate deciziile privind numirea pensiilor pentru limită de vârstă persoanelor care au lucrat și după pensionare.

Astfel, consideră că, pensia urma a-i fi calculată în baza prevederilor Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 „Cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și nu în temeiul Legii generale nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii. Or, certificatul nr. 12256 din 30 iulie 2018 eliberat de Inspectoratul Principal de Poliție al mun. Chișinău reflectă durata stagiului asigurat din anii de serviciu în poliție, fiind de 18 ani 1 lună și 19 zile, la momentul concedierii - 18 aprilie 1994, deținând funcția de șef al secției de poliție și grad - maior de poliție.

A mai relevat că, în certificatul Inspectoratului Principal de Poliție al mun. Chișinău nr. 334 din 25 iulie 2018 au fost indicate salariile percepute în cadrul organelor MAI pentru perioadă decembrie 1983 - aprilie 1994.

Astfel, a susținut că, organele de asigurare socială nu sunt în drept să ignore documentele oficiale, precum sunt și certificatele Inspectoratului Principal de Poliție al mun. Chișinău nr. 334 din 25 iulie 2018 și nr. 12256 din 30 iulie 2018 (privind salariile și stagiul de serviciu în cadrul organelor MAI), ce au fost emise în temeiul prevederilor Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 „Cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne”.

Reclamantul a menționat că, la calcularea pensiei CTAS/CNAS, n-a ținut cont de majorarea pensiei cu 135 de lei, conform art. 16 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 „Cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne”, care indică că, se majorează pensia pentru vechime în muncă militarilor care au îndeplinit serviciu prin contract și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne care au luat parte la acțiuni de luptă în timp de pace cu 135 de lei.

Afanasiev Eduard a solicitat constatarea ilegalității și anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani, mun. Chișinău nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, deciziei (răspunsul) CNAS nr. A-2809/18; 2845/18 din 15 ianuarie 2019 și a deciziei CTAS nr. 484 din 24 ianuarie 2019, constatarea ilegalității și anularea deciziei (răspunsul) Casei Naționale de Asigurări nr. A-1529/20 din 07 august 2020, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să stabilească și să achite pensie pentru vechimea în serviciu lui Afanasiev Eduard în

baza art. 13 lit. d) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 „Cu privire la asigurarea cu pensiile a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne”, ținând cont de certificatul nr. 12256 din 30 iulie 2018 eliberat de Inspectoratul Principal al mun. Chișinău începând cu 13 iunie 2018 (ținând cont de pensia primită anterior), obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să-i recalculeze stagiul total de cotizare lui Eduard Afanasiev, în mărime de 36,6 ani în baza certificatului nr. 12256 din 30 iulie 2018 eliberat de Inspectoratul Principal de Poliție al mun. Chișinău, începând cu 13 iunie 2018, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să calculeze și să achite lui Eduard Afanasiev suport financiar de stat și alocație conform art. 65¹ alin. (1) și art. 16 alin. (1) lit. (a) al Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, restituirea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-au declarat inadmisibile pretențiile cu privire la constatarea ilegalității și anularea deciziei nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, deciziei nr. A-2809/18, 2845/18 din 15 ianuarie 2019 și deciziei nr. 484 din 24 ianuarie 2019.

Prin hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea înaintată de Afanasiev Eduard, a fost admisă.

S-a anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-1529/20 din 07 august 2020, adoptat în privința lui Afanasiev Eduard și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind stabilirea și achitarea lui Afanasiev Eduard a pensiei pentru vechime în muncă în conformitate cu prevederile art. 13 lit. d) și art. 16 alin. (1) lit. a) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993.

S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Afanasiev Eduard, suma de 45,50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 10 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o nouă decizie prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, și s-a respins recursul declarat de către Afanasiev Eduard împotriva încheierii din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

Pentru a decide astfel, instanța de apel a notat că, instanța de fond neîntemeiat a stabilit ilegalitatea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. A-1529/20 din 07 august 2020, obligând Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind stabilirea și achitarea lui Afanasiev Eduard a pensiei pentru vechime în muncă în conformitate cu prevederile art. 13 lit. d) din Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993. Or, apelantul Eduard Afanasiev nu întrunește condițiile stabilirii pensiei pentru vechime în muncă în temeiul Legii nr. 1544/1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

Curtea de Apel Chișinău a constatat faptul că, instanța de fond neîntemeiat a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind stabilirea și achitarea lui Afanasiev Eduard a pensiei pentru vechime în muncă în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) din Legea asigurării cu pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratul General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993, care indică că, se majorează pensia pentru vechime în muncă militarilor care au îndeplinit serviciu prin contract și persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care au luat parte la acțiuni de luptă în timp de pace – cu 135 lei. Or, deși apelantul a luat parte la acțiunile de luptă în timp de pace, însă această majorare se achită persoanelor în cazul stabilirii pensiei în temeiul Legii asigurării cu pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratul General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993, iar în cazul dat apelantul nu cade sub incidența legii date, fiindu-i stabilită pensia pentru limita de vârstă în temeiul Legii 156/1998 privind sistemul public de pensii.

Curtea de Apel Chișinău a respins ca neîntemeiate argumentele apelului că, Casa Națională de Asigurări Sociale, prin refuzul de a-i stabili pensia conform solicitărilor, i-a încălcat un drept garantat prin Constituție. Întrucât, apelantul nu întrunește condițiile pentru stabilirea pensiei în temeiul Legii asigurării cu pensie a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratul General de Carabinieri nr. 1544 din 23 iunie 1993.

În cât privește recursul înaintat de către Eduard Afanasiev, împotriva încheierii din 27 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care s-au declarat inadmisibile pretențiile privind anularea deciziei nr. 92/2018/41923 din 02 noiembrie 2018, deciziei nr. A-2809/18; 2845/18 din 15 ianuarie 2019, deciziei nr. 484 din 24 ianuarie 2019, în conformitate cu art. 207 alin. (2) lit. a), lit.f) Cod administrativ, din motivul existenței unei hotărâri judecătorești definitive cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeuri de drept, precum și neîntrunirii condițiilor prevăzute de art. 208, care prevede respectarea procedurii prealabile, instanța de apel la considerat neîntemeiat.

La 14 iulie 2023, Afanasiev Eduard a depus de recurs nemotivat împotriva deciziei din 10 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 16 noiembrie 2023, Afanasiev Eduard a depus de recurs motivat.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a dat o interpretare arbitrară materialelor dosarului și cadrului normativ pertinent speței, reiterând argumentele invocate în instanțele ierarhic inferioare.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că: prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a III a „Procedura contenciosului administrativ”, Capitolul V „Procedura de recurs” din

Codul administrativ, în special ce vizează prevederile cu privire la depunerea cererii de recurs, termenul depunerii, temeiurile recursului și procedura examinării acestuia.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conjunctura enunțată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Cu referire la termenul recursului:

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 10 iulie 2023 în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel a notificat recurentului dispozitivul deciziei la data de 21 septembrie 2023 și decizia motivată la data de 27 decembrie 2023, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin comunicările anexate la fila dosarului 81/87

Afanasiev Eduard, a depus recurs nemotivat la 14 iulie 2023, iar recursul motivat la 16 noiembrie 2023.

Astfel, recursul este depus cu respectarea prevederilor art.245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

Examinând temeiurile invocate în recursuri în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs.

Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să

însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul de judecată remarcă că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023)).

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut.

Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45).

Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (cauza Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39). 7 La fel,

conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Afanasiev Eduard.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de către Afanasiev Eduard, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc